

- Direkcija za auto-puteve Crne Gore, Put Inzenjeringu, Podgorica, Crna Gora, (2000).
- [9] BALETIĆ D., MILOJEVIĆ N.: „Glavni projekat industrijskog koloseka za separaciju „Suvodo“ u Jelen Dolu“, „Jelen Do“, N-ING, Beograd, 1998.
- [10] AUTODESK CIVIL 3D: Autodesk, Inc., San Rafael California, USA, 2006 /2007 /2008

Doc.dr Goran Mladenović, dipl.inž.¹

HARMONIZOVANE EVROPSKE NORME ZA ASFALTNE MEŠAVINE

0352-2733,42 (2009), p. 354-398

UDK: 346.544.4 (4-672691.16)

STRUČNI ČLANAK

Rezime

U radu su prikazane nove harmonizovane evropske norme koje se odnose na proizvodnju i kontrolu kvaliteta asfaltnih mešavina i komponentalnih materijala. Harmonizovane norme su nastale kao rezultat primene Direktive Evropske unije (EU) o građevinskim materijalima sa ciljem da se ukinu barijere u trgovini unutar EU.

U radu je dat pregled ispitivanja i zahteva za agregat, bitumen i asfaltne mešavine. Kod definisanja harmonizovanih evropskih normi postoji jasan trend da se ispitivanje empirijskih karakteristika materijala zameni ispitivanjem fundamentalnih karakteristika koje su u vezi sa ponašanjem slojeva kolovoznih konstrukcija u fazi eksplatacije i da se na bazi toga definišu tehnički uslovi (tzv. „performance related specifications“).

Ključne reči: agregat, bitumen, bitumenske emulzije, asfaltne mešavine, evropske norme

¹ Građevinski fakultet, Beograd
Rad primljen oktobra 2009.

353

354

HARMONIZED EUROPEAN NORMS FOR ASPHALT MIXTURES

Abstract

The paper presents the new approach implemented through harmonised European norms to production and quality control of asphalt mixtures and componental materials. Harmonized norms were developed based on EU Directive on construction materials with the goal to remove barriers in trade.

The paper presents test methods and specifications for aggregate, bitumen and asphalt mixes. There is obvious trend in defining European norms that testing of empirical properties of materials will be replaced by testing of fundamental characteristics that can be related to pavement layers behaviour during exploitation based on which „performance related specifications“ can be developed.

Key words: aggregate, bitumen, bitumen emulsions, asphalt mixtures, European norms

1. OPŠTE O HARMONIZOVANIM EVROPSKIM NORMAMA I EVROPSKOJ DIREKTIVI 89/106/ EEC ZA GRAĐEVINSKE MATERIJALE

Jedan od osnovnih principa Evropske unije (EU) je slobodan protok ljudi i usluga na zajedničkom tržištu.

355

Kako bi se postigao ovaj cilj i prevazišle trgovinske barijere, zemlje članice EU su se početkom 1980-tih godina usaglasile da uspostave zajedničko tržište do 1992. godine. Put da se to postigne bila je prevencija stvaranja barijera u trgovini, uzajamno priznavanje dokumenata i tehnička harmonizacija.

Evropska unija je usvajanjem Rezolucije o novom pristupu tehničkoj harmonizaciji i standardizaciji 1985. godine definisala postupke i strategiju za harmonizaciju tehničkih propisa:

- harmonizacija se ograničava samo na osnovne zahteve
- tehničke specifikacije za proizvode koji zadovoljavaju osnovne zahteve se definišu u harmonizovanim standardima
- primena harmonizovanih standarda ostaje dobrovoljna i proizvođač uvek može primeniti druge tehničke specifikacije kako bi zadovoljio zahteve
- za proizvode koji su proizvedeni u skladu sa harmonizovanim normama se podrazumeva da zadovoljavaju set osnovnih zahteva.

U okviru ovog tzv. "novog pristupa" donete su Direktive koje su imale cilj da obezbede slobodan protok proizvoda, koji su u skladu sa nivoom zaštite određenim od strane država članica Evropske unije. Osnovni princip novog pristupa je ograničenje harmonizacije zakonodavstva na bitne zahteve, za koje postoji javni, opšti interes. Pri tome se prešlo iz sistema obavezognog proveravanja

356

kvaliteta ili sertifikacije proizvoda pre puštanja na tržište, na sistem u kome proizvođač može sam ili u saradnji sa nezavisnim institucijama da sproveđe odgovarajuće postupke utvrđivanja usaglašenosti i da garantuje za proizvod koji se nalazi na tržištu. Ovi postupci su različiti za svaku pojedinačnu vrstu proizvoda i određeni su u odgovarajućim direktivama.

Jedan od osnovnih problema u oblasti građevinarstva su bili tehnički standardi za pojedine građevinske materijale koji su se razlikovali od zemlje do zemlje i predstavljali barijeru slobodnoj trgovini. Stoga je Evropska unija usvojila Direktivu o građevinskim proizvodima (89/106/EEC) krajem 1988. godine (1) i na osnovu nje dala mandat (2) Evropskom komitetu za standardizaciju (CEN) za razvoj harmonizovanih evropskih standarda za građevinske materijale/proizvode koji se koriste u putogradnji.

Cilj Direktive je bio da se osigura da građevinski proizvodi zadovoljavaju osnovne zahteve i da se mogu naći na tržištu samo ako odgovaraju svojoj nameni, odnosno samo ako građevinski radovi za koje će biti upotrebljeni zadovoljavaju osnovne zahteve. Prema Direktivi (1) "Građevinski radovi zadovoljavaju osnovne zahteve ako se projektuju i izvode na način da ne ugrožavaju bezbednost ljudi, domaćih životinja i imovine, i da u isto vreme vode računa o drugim zahtevima bitnim za opšte blagostanje". Ti zahtevi su definisani kao:

1. mehanička otpornost i stabilnost

357

2. bezbednost u slučaju požara
 3. higijena, zdravlje i uticaj na okolinu
 4. bezbednost prilikom upotrebe
 5. zaštita od buke
 6. ušteda energije i očuvanje toplice

Opšti proces harmonizacije evropskih normi prikazan je na *slici 1.*

Slika 1.- Veza između direktiva novog pristupa, nacionalnog zakonodavstva i harmonizovanih standarda

358

Prema direktivi 89/106/EEC harmonizovani standard je standard, odnosno tehnička specifikacija, usvojen od strane Evropskog komiteta za standardizaciju (CEN) ili Evropskog komiteta za standardizaciju u elektrotehnici (CENELEC) kao priznatih nadležnih tela, i napravljen na zahtev, odnosno po mandatu Evropske komisije, objavljen u Službenom listu Evropske unije, i koji je objavljen kao nacionalni standard (bez ikakve izmene) od strane nacionalnih organizacija država članica Evropske unije.

2. ORGANIZACIJA RAZVOJA HARMONIZOVANIH EVROPSKIH STANDARDA U OKVIRU CEN-A

Najveći deo aktivnosti na harmonizaciji propisa u domenu materijala koji se odnose na materijale koji se primenjuju za izgradnju kolovoznih konstrukcija na putevima, aerodromima i drugim saobraćajnim površinama odvija se u tri tehnička komiteta CEN-a:

- CEN/TC 154 – Agregat
- CEN/TC 227 – Materijali za izgradnju puteva
- CEN/TC 336 – Veziva na bazi bitumena.

Aktivnosti ovih komiteta na izradi harmonizovanih evropskih normi biće posebno obrađene u narednom delu ovog rada.

Pored prethodno navedenih, u okviru CEN-a je formiran i komitet CEN/TC 351 - *Građevinski materijali*

– *Procena oslobođanja opasnih materija*, koji obuhvata sve građevinske materijale. Cilj ovog komiteta je specifično da se bavi trećim osnovnim zahtevom koji se odnosi na higijenu, zdravlje i uticaj na okolinu kroz razvoj harmonizovanih metoda ispitivanja za procenu oslobođanja opasnih substanci. U ovom trenutku, TC 351 je formirao samo dve radne grupe, jednu koja se odnosi na zagađenje tla, podzemnih i površinskih voda, i drugu koja se odnosi na zagađenje vazduha u zatvorenom prostoru.

2.1 Tehničke specifikacije za agregat

Ispitivanje agregata koji se koristi za spravljanje asfaltnih mešavina je dugo razmatrano u okviru procesa harmonizacije. U zemljama Evropske unije postoje značajne varijacije u pogledu geoloških uslova i metoda prerade, lagerovanja i transporta i agregata i asfaltnih mešavina, što je značajno otežavalo ovaj zadatak.

U okviru Komiteta CEN/TC 154 postoji nekoliko radnih grupa koje su radile na specifikacijama za različite aggregate. Kao rezultat toga nastali su sledeći standardi:

- EN 13139 Agregat za malter
- EN 12620 Agregat za beton
- EN 13043 Agregat za asfaltne mešavine i površinske obrade
- EN 13242 Agregat za nevezane i hidrauličnim vezivom vezane mešavine
- EN 13450 Balast za železničke pruge

359

360

- N 13383-1 Armourstone
- EN 13055-1 Laki agregat za beton
- EN 13055-2 Laki agregat za vezane i nevezane slojeve

Od interesa za ovaj rad je standard EN 13043 koji je 2007. godine objavljen i kao srpski standard. Problem sa

Tabela 1.- Setovi sita prema harmonizovanim evropskim propisima

Osnovni skup (mm)	Osnovni skup i skup 1 (mm)	Osnovni skup i skup 2 (mm)
1	1	1
2	2	2
4	4	4
	5.6 (5)	
8	8	6.3 (6) 8 10
	11.2 (11)	
16	16	12.5 (12) 14 16 20
	22.4 (22)	
31.5 (32)	31.5 (32)	31.5 (32) 40
	45	
63	63	63

361

sita koji je trenutno važeći u našim propisima, s tim što treba dodati sita od 1 i 5.6 mm.

Granulometrijski sastav frakcija mineralnog materijala i mineralne mešavine se definiše preko maksimalne nazivne veličine zrna agregata D (mm) i karakteristične

Tabela 3.- Izabrane fizičke karakteristike agregata i odgovarajuće metode za njihovo ispitivanje

Osnovna karakteristika	Metoda ispitivanja	Standard	Zemlja potekla
Otpornost na potresanje	PSV - Potisk na Stone valnu	EN 1097-3	Velika Britanija
Absorpcija	AAV - Agregatni Aluminijum Valnu Masa-Densit	EN 1097-8	Velika Britanija
Fragmentacija	Los Angeles	EN 1097-2	univerzalno
Otpornost na udar	Stolnjegrevodni opti ukrum	EN 1097-2	Nemacka
Cvrstoća	Magnetska sortiranja sestavljanje valne		Velika Britanija
Otpornost na umrzavanje	Freeze/Thaw Test bez soli Freeze/Thaw Test sa solju	EN 1367-1	Nemacka, Island
Termički tok	Zagrevanje na 700 °C	EN 1367-5	Holandija/ Njemačka

363

Tabela 2.- Zahtevi u pogledu granulometrijskog sastava frakcija mineralnog materijala

Frakcija	Procent na situ (%)
2D	100
1.4 D	98-100
D	85 ili 90-99
d	0-10,15,20,35
d/2	0-2 ili 5

ovim pristupom je što trenutno imamo dualizam tehničke regulative, jer stari standardi nisu povučeni, a ni svi evropski standardi koji definišu metode ispitivanja nisu još usvojeni.

U okviru standarda EN 13043 definisani su zahtevi za agregat koji su grupisani kao:

- zahtevi u pogledu geometrijskih karakteristika
- ahtevi u pogledu fizičkih karakteristika
- zahtevi u pogledu hemijskih karakteristika

U pogledu geometrijskih zahteva najznačajniji su oni koji se odnose na granulometrijski sastav. Setovi sita definisani u Evropskim standardima dati su u tabeli 1. Očigledno je da su oni u dobroj meri u saglasnosti sa setom

362

veličine agregata d (mm) preko koje se kontroliše učešće sitnih frakcija u mešavini. Zahtevi u pogledu granulometrijskog sastava su dati u tabeli 2.

U pogledu metoda ispitivanja, u Evropi vlada velika raznolikost i stoga su pojedine zemlje prvo pozvane da predlože metode ispitivanja za određivanje otpornosti na trenje, habanja, fragmentacije, čvrstoće i otpornosti na mraz i termičke uticaje. U tabeli 3 prikazane su izabrane metode ispitivanja, uz navođenje zemlje iz koje je metoda potekla.

Zahtevi u pogledu hemijskih karakteristika se primarno odnose na sadržaj neštetoča, kao i na primenu sekundarnih materijala, kao što je zgura i sastojke koji mogu uticati na stabilnost njene zapremine.

Tabela 4.- Klase materijala u pogledu otpornosti na fragmentaciju, prema standardu SRPS EN 13043:2007

Koeficijent "Los Angeles"	Kategorija LA
≤15	LA ₁₅
≤20	LA ₂₀
≤25	LA ₂₅
≤30	LA ₃₀
≤40	LA ₄₀
≤50	LA ₅₀
≥50	LA _{deklarisan}
Bez zahteva	LA _{NR}

364

Važno je napomenuti da je u harmonizovanim evropskim normama usvojen pristup da se za svaku ispitivanu karakteristiku materijala definišu klase. Tako su npr. klase materijala u pogledu otpornosti na fragmentaciju, izražene preko koeficijenta Los Angeles, prikazane u *tabeli 4*.

Klase materijala se koriste prilikom deklaracije proizvoda, ili kod definisanja zahteva u pogledu kvaliteta komponentalnih materijala.

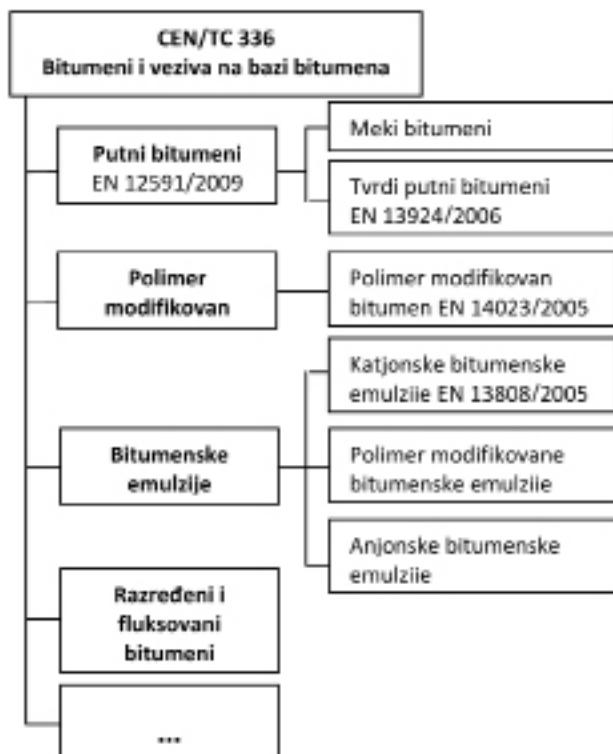
2.2 Tehničke specifikacije za veziva na bazi bitumena

Za veziva na bazi bitumena relevantna su prva četiri osnovna zahteva iz Direktive o građevinskim proizvodima (1), koji se odnose na mehaničke karakteristike, bezbednost upotrebe i bezbednost od požara i uticaj na zdravlje i okolinu. Mandat M124 Direktive (1) zahteva da se u specifikacijama definišu osnovni zahtevi kako bi se osigurala saglasnost sa Direktivom.

Prvi korak prilikom harmonizacije propisa vezanih za bitumen bio je da se osigura da metode ispitivanja i klasifikacija bitumena budu jedinstveni u svim zemljama članicama. Drugi korak bio je da se definisu jedinstveni harmonizovani standardi, još uvek bazirani na postojećim metodama ispitivanja.

Na *slici 2* je dat pregled trenutnog stanja u pogledu organizacije komiteta TC 336 i specifikacija za bitumen i proizvode na bazi bitumena.

365

Slika 2.- Organizacija TC 336 i pregled tehničkih specifikacija za bitumen i proizvode na bazi bitumena

366

Tabela 5.- Pregled konvencionalnih karakteristika bitumena

Oznaka	Standard	Jed.	Empirijski rezultat		
			Mjerenje vežljivosti		
			Odp.	Krst. metar.	Dug. metar.
Mjerenje rezljivosti pre penetracije	EN 1426	0,1 mm	X		
Povezljivost pri 25 °C	EN 1426	0,1 mm	X	X	
Tehnika zavojno- lavljavanja po PK	EN 1427	°C	X	X	
Izduha penetracije	EN 12591	-	X	X	
Dimenzionalni prikupljanje pri 60 °C	EN 12596	%	X	X	
Klimatski stabilnost pri 135 °C	EN 12593	%/ %	X	X	
Tehnika izmjeravanja po Blasiusu	EN 12592	°C	X		
Povezljivost oblikovanih sklerometrija pri 10 °C & 25 °C ¹⁰⁾	EN 12598	%	X	X	
Stabilnost pri lavljavanju	EN 12699		X		

Napomena: ¹⁰Odnosi se samo na polimer-modifikovan bitumen

367

Tabela 5.- Pregled konvencionalnih karakteristika bitumena, (nastavak)

Oznaka	Standard	Jed.	Empirijski rezultat		
			Mjerenje vežljivosti		
			Odp.	Krst. metar.	Dug. metar.
Otpornost na stresovanje	EN 12597-1				X
Povezljivost penetracije	EN 12597-1	%			X
Suspenzija penetracije	EN 1426	%			X
Povezljivost tehnika zavojno- lavljavanja po PK	EN 1427	°C			X
Tehnika prikupljanja	EN 12592	°C	X		
Stabilnost pri lavljavanju	EN 12593	%	X		
Gostina	EN 15326	-	X		

Standard EN 12591 za obične putne bitumene je početkom 2009. godine usvojen kao harmonizovan standard, a standardi EN 13924 za tvrde putne bitumene i EN 14023 za polimer-modifikovane bitumene su u fazi revizije i u bliskoj budućnosti biće usvojeni kao harmonizovani standardi.

Trenutno se Evropske specifikacije za bitumen i veziva na bazi bitumena baziraju na empirijskim metodama ispitivanja. U *tabeli 5* je dat pregled konvencionalnih ka-

368

Tabela 6.- Karakteristike veziva bitne za ponašanje asfaltnih slojeva

Značajki veziva za ponasanje asfaltnih slojeva	Karakteristike veziva
Otpornost na trajnu deformaciju	Reološka karakteristika na površinsku temperaturu.
Otpornost na ponašanje u maloj temperaturi veziva	Kombinacione rezultat kretanja i dugotrajnog starenja
Noćnost	Reološka karakteristika beztopljeni zasadi
Otpornost na ponašanje za veliku temperaturu	Kombinacija reoloških karakteristika i rezistencije protiv leme
Otpornost na zamor	Cisaljstvo pri lemu
Prikrepljavač i usaglašavanje	Zavisanost viskoziteta od temperature Stabilnost pri usaglašavanju

rakteristika prema trenutno važećim standardima za putni, tvrdi i polimer modifikovani bitumen.

Međutim, prema mandatu M124 Direktive (1) harmonizovani standardi treba u što većoj meri da budu definisani prema funkcionalnim kriterijumima u fazi eksplatacije (performance based specifications).

Na ovim metodama se već određeno vreme radi i u okviru TC 336 je formirana radna grupa za razvoj sledeće generacije standarda, a održano je i nekoliko konferencija

na kojima je razmatran razvoj ovih metoda. Komitet je izdao i tehnički izveštaj (4) u kome je sumiran rad ove rade grupe. U tabeli 6 su date karakteristike veziva koje su povezane sa njegovim ponašanjem u fazi eksplatacije.

U tabeli 7 date su karakteristike veziva i odgovarajuće metode za njihovo ispitivanje koje su definisane u okviru evropskog projekta BitVal (5). Pored metoda date su i sugestije za dalja istraživanja ukoliko postojeći nivo znanja u određenoj oblasti nije bio zadovoljavajući.

Laboratorija za kolovozne konstrukcije Građevinskog fakulteta u Beogradu raspolaže sa opremom za ispitivanje reoloških karakteristika veziva, kao što su Dynamic Shear Rheometer (DSR) i Bending Beam Rheometer (BBR) i sprovodi većinu predviđenih ispitivanja na vezivima koja se koriste u Srbiji (slika 3).

U Izveštaju (4) Tehničkog komiteta TC 336 definisan je okvir za tzv. "performance-related specifications" za putne bitumene (tabela 8).

Ovi standardi zahtevaju još dosta rada, pre nego što će biti moguće da uđu u specifikacije. Za većinu njih još uvek ne postoje podaci o ponovljivosti i reproducibilnosti i veliki deo još nije u široj upotrebi, odnosno primenjuje se u svega nekoliko laboratorijsa u Evropi.

2.3 Tehničke specifikacije za asfaltne mešavine

Prema Mandatu M124 (2), u Aneksu 2 definisani su zahtevi koje treba definisati kroz set standarda za asfaltne mešavine:

Tabela 7.- Karakteristike veziva i odgovarajuće metode ispitivanja

Karakteristika veziva	Metoda ispitivanja ili sugestije
Trajna deformacija	Viskozitet pri sredini, amplitudi na koju je učinkovita na dinamičko mimočinje (Dynamic Shear Rheometer - DSR) – predviđeni metod. Dodatni rad je potreban za definisanje pristupa preko dinamičkog mimočina.
Kružnost	Frekvenčna ili krugovačna mimočina na dinamičko mimočinje (DSR), posedno sa PnB.
Ponašanje na velikim temperaturama	Građena temperatura na rezometru za usavljanje gradišta (Bending Beam Rheometer - BBR) i/ili ponašanje veziva na optič direktnim mimočinama. Na drugi reč karakteristika pri lemu (npr. silovanje pri lemu).
Ponašanje u maloj zamoru	Ponovno dalje izdihivanje u visok temparatu otpornosti na manji vrednost i uspitanje rezervima. Trvanje najboljih kriterijuma: Ponašanje/T _m /mekoliko karakteristika pre i posle simetrije
Prideljivost	Pomoč istraživanja, ali zaključci nisu jednoznačni. Ispitivanje treba da uključuje agregat, pa je sugerisano rad sa definisanim "standardizovanim" agregatom.

Dynamic Shear Rheometer Bending Beam Rheometer
Slika 3.- Oprema za ispitivanje reoloških karakteristika bitumena u Laboratoriji za kolovozne konstrukcije Građevinskog fakulteta

- prionljivost agregata i bitumena
- krutost
- otpornost na trajnu deformaciju, uključujući
- temperaturnu osjetljivost
- otpornost na zamor / inicijaciju pukotina
- otpornost na trenje
- otpornost na habanje
- hidraulična propustljivost
- otpornost na požar
- apsorpcija buke.

Ovaj mandat je od početka predvideo razvoj specifikacija vezanih za ponašanje asfaltnih slojeva u fazi

Tabela 8.- Pregled karakteristika veziva vezanih za ponašanje asfaltne mešavine u fazi eksplatacije

Oznaka	Stan- dard	Jed.	Temperatura vezivanja		
			Čvrst. čvor.	Kret. čvor.	Duz. čvor.
Čvorove za visoku i nisku temperaturu					
Komplikovan model (EN) G° 18	EN 14770	MPa °C	X	X	
- za visoku temperaturu od 40 – 80 °C (pri određenim težinskim razmjerima)					
- za visoku težinu od 0,1 – 10 kN (pri određenim temperaturama)					
Viskozitet pri malom smicanju (LSV):					
Elastičnost tempe- rature EWT1 pod LSV=4,0 kPa i 100 min	p:EN 15324	°C	X	X	
Elastičnost tempe- rature EWT2 pod LSV=4,0 kPa i 100 min					
Viskozitet pri velikom smicanju (DSV):					
Viskozitet pod velikom temperaturom (takozvano 60 °C)	p:EN 15325	°C	X	X	

Napomena: ¹LSV – Low Shear Viscosity – Viskozitet pri malom smicanju

eksplatacije. CEN je nakon dobijanja mandata formirao Tehnički komitet TC 227 koji se sastojao iz šest radnih

373

Tabela 8.- Pregled karakteristika veziva vezanih za ponašanje asfaltne mešavine u fazi eksplatacije, (nastavak)

Oznaka	Stan- dard	Jed.	Temperatura vezivanja		
			Čvrst. čvor.	Kret. čvor.	Duz. čvor.
Na visokoj i niskoj temperaturi					
Komplikovan model (EN) G° 18	EN 14770	MPa °C		X	X
- za visoku temperaturu od 40-80 °C (pri određenim težinskim razmjerima)					
- za visoku težinu od 0,1-10 kN (pri određenim temperaturama)					
Na niskim temperaturama					
Kontakt na -16 °C	EN 14771	MPa	X	X	X
Ispitivanje na uskočujućem gradilu DSR, tempera- tura pod 300 MPa	EN 14771	°C	X		X
Kontakto					
"Pove duotilky" na 5/10 °C + male krova omogućite	EN 13587 13703	1/km ²	X	X	X
Opti malačka na 5/10 °C + male krova omogućite	EN 13587 13703	1/km ²	X	X	X
Vlastiti krovac: uskočujući + male temperaturne krova	EN 13586	1/km ²	X	X	X

374

grupa, od kojih je za ovaj rad najznačajnija prva radna grupa koja se bavi asfaltnim mešavinama.

Regulativa u oblasti asfaltnih mešavina se oslanja na seriju standarda EN 13108 kojima su definisani uslovi za početno ispitivanje tipa (EN 13108-20:2006/AC:2008) i za fabričku kontrolu proizvodnje (EN 13108-21:2006/AC:2008), koji predstavljaju osnov za kontrolu kvaliteta i kontrolu usaglašenosti. Njih sprovode proizvođači koji deklarišu svoje proizvode, uz nadzor od strane ovlašćenih institucija. Pored ova dva standarda, usvojeni su i tehnički uslovi, odnosno definisane su metode ispitivanja pojedinih karakteristike za različite vrste asfaltnih mešavina:

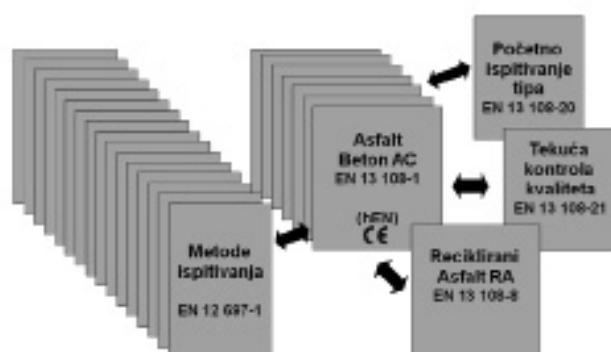
- hEN 13108-1:2006/AC:2008 – Asfalt-beton
- hEN 13108-2:2006/AC:2008 – Asfalt-beton za tankе slojeve
- hEN 13108-3:2006/AC:2008 – Meki asfalt
- hEN 13108-4:2006/AC:2008 – Vruće valjani asfalt
- hEN 13108-5:2006/AC:2008 – Skeletni mastiks asfalt (SMA)
- hEN 13108-6:2006/AC:2008 – Liveni asfalt
- hEN 13108-7:2006/AC:2008 – Porozni asfalt
- EN 13108-8/2005 – Reciklirani asfalt.

Primena ovih standarda započela je 1.3.2007., a postala je obavezna u svim zemljama EU počev od 1.3.2008. godine. Nacionalni standardi koji su bili u suprotnosti sa ovim standardima morali su biti povučeni do 1.3.2008. godine. Konkretne metode ispitivanja definisane su seri-

jom (ukupno 47) standarda EN 12697 (tabela 9). Međusobni odnos ovih standarda prikazan je na slici 4.

Pored ovoga, svaka evropska zemlja treba da doneše nacionalne standarde u kojima će, poštujući uslove propisane serijom standarda EN 13108, definisati kriterijume za pojedine opite, odnosno vrste materijala u skladu sa lokalno raspoloživim materijalima, klimatskim uslovima, uslovima saobraćajnog opterećenja, funkcionalnom klasifikacijom saobraćajnica i ekonomskim mogućnostima.

Pristup prilikom razvoja prve generacije standarda bio je da se svi postojeći nacionalni zahtevi inkorporiraju

Slika 4.- Pregled organizacije standarda iz oblasti asfaltnih mešavina

375

376

Tabela 9.- Pregled standarda EN 12697 za ispitivanje asfaltnih mešavina

Činjenica standarda	Naziv standarda / metoda
EN 12697-1:2003	Održivljaj u vodama
EN 12697-2:2002+A1:2007	Održivljaj pregraničnog agregata
EN 12697-3:2003	Elastičnost u vodama poslednjeg lepozdravlja
EN 12697-4:2003	Elastičnost u vodama poslednjeg destiliranja
EN 12697-5:2002+A1:2007	Održivljaj maksimalne agregatne mase
EN 12697-6:2003+A1:2007	Održivljaj agregatne mase asfaltnih uzorka – hidrostatička metoda
EN 12697-7:2003	Održivljaj za graničnu masu asfaltnih uzorka posredjujućim zavojima
EN 12697-8:2003	Održivljaj u vodama u asfaltima uskočnim
EN 12697-9:2002	Održivljaj u vodama za graničnu masu
EN 12697-10:2001/AC:2007	Mogućnost zbijenja
EN 12697-11:2005/AC:2007	Pričvršćivost agregata i bitumen
EN 12697-12:2003	Održivljaj u vodama za vodu asfaltnih uzorka

377

Tabela 9.- Pregled standarda EN 12697 za ispitivanje asfaltnih mešavina, (nastavak)

Činjenica standarda	Naziv standarda / metoda
EN 12697-13:2000/AC:2001	Merenje temperature
EN 12697-14:2000/AC:2001	Sadržaj vode
EN 12697-15:2003	Održivljaj otopljenih na segregaciju
EN 12697-16:2004	Hlađenje od pravnenih na hidrostatiku
EN 12697-17:2004+A1:2007	Gubitak agregata u vodama od parosnog sastava
EN 12697-18:2004	Difrakcija vodiva – Schellcoomb'ska metoda
EN 12697-19:2004+A1:2007	Pruganjljivost uzorka
EN 12697-20:2003	Udrživljaj u u hlađenju ili Marcolov zavoj
EN 12697-21:2003/AC:2007	Udrživljaj u plastični zavoj
EN 12697-22:2003+A1:2007	Otpornost na trajnu deformaciju – Optički točicom
EN 12697-23:2003	Održivljaj indirektnog štampeza na zatvaranje asfaltnih uzorka
EN 12697-24:2004+A1:2007	Otpornost na zavar
EN 12697-25:2003	Optički oslikovanje pričvršćujući
EN 12697-26:2004	Konstans

378

Tabela 9.- Pregled standarda EN 12697 za ispitivanje asfaltnih mešavina, (nastavak)

Činjenica standarda	Naziv standarda / metoda
EN 12697-27:2000	Uzankorijanje
EN 12697-28:2000	Priprema uzorka za održivljaj u vodama, mrežnja voda i pregraničnog agregata
EN 12697-29:2002	Održivljaj u dimenziji asfaltnih uzorka
EN 12697-30:2004+A1:2007	Priprema uzorka načinom razbijanja
EN 12697-31:2007	Priprema uzorka hidrostatičkom razbijanjem
EN 12697-32:2003+A1:2007	Priprema uzorka vibracionim razbijanjem
EN 12697-33:2003+A1:2007	Priprema uzorka za graničnu masu razbijanjem
EN 12697-34:2004+A1:2007	Optički Marcolov
EN 12697-35:2004+A1:2007	Meličnja u laboratoriji
EN 12697-36:2003	Održivljaj u dobičku asfaltne kuhinje
EN 12697-37:2003	Optički vodeni pripomoček za održivljaj primjene vodiva za agregat za vodo valjajući malič
EN 12697-38:2004	Zajednička oprema i kalibracija
EN 12697-39:2004	Sadržaj vodiva opisivanjem
EN 12697-40:2005	Pruganjljivost na lito mjestu

379

Tabela 9.- Pregled standarda EN 12697 za ispitivanje asfaltnih mešavina, (nastavak)

Činjenica standarda	Naziv standarda / metoda
EN 12697-41:2003	Otpornost na težinu za održivljaj
EN 12697-42:2003	Količina kompakta stvarala čestice u strukturnoj sastavini
EN 12697-43:2003	Otpornost na grijivo
prEN 12697-44	Propagacija polutina, optička polutinskočišna svjetljenja
prEN 12697-45	Optički konzerti na zatvaranje zavojčnik i estensivni uzorci
prEN 12697-46	Pukotina na niskim temperaturama i očekiva pod optičkim jednočinjenjim zatvaranjem
prEN 12697-47	Održivljaj u dobičku popela u jonskim sastavima

u harmonizovane norme u najvećoj mogućoj meri. Rezultat toga je da postoji više metoda za pojedine opite, kao što će biti prikazano u tabelama 13, 14, 15 i 16.

Iako je konačni cilj da se definisu specifikacije asfaltnih mešavina zasnovane na fundamentalnim karakteristikama, u ovom trenutku je zaključeno da je za to suviše rano, pa se stoga u prvoj fazi specifikacije za asfaltne mešavine zasnovaju na empirijskim karakteristikama, izuzev za asfalt-betonske mešavine za koje je moguć i empirijski i fundamentalni pristup. Za sve mešavine je zajedničko da se specifikacije odnose na asfaltnu mešavinu kao

380

na svaki drugi proizvod koji se nalazi na tržištu, što znači da obuhvataju proces proizvodnje na asfaltnoj bazi, ali ne obuhvataju njenu ugradnju.

Pri tome empirijske specifikacije predstavljaju kombinaciju zahteva u pogledu sastavnih materijala sa nekim zahtevima vezanim za ponašanje asfaltnih slojeva u eksplataciji (npr. otpornost na trajnu deformaciju, odnosno optit točkom). Specifikacije zasnovane na fundamentalnim karakteristikama predstavljaju kombinaciju zahteva u pogledu ponašanja asfaltnih slojeva u fazi eksplatacije, kao što su: krutost, otpornost na zamor ili triaksijalni optit cikličnog pritiska, i pojedinih zahteva vezanih za sastav mešavine i karakteristike komponentalnih materijala, sa mnogo više slobode nego u slučaju empirijskih specifikacija. Između ostalog, cilj novih specifikacija je i da se motiviše razvoj novih proizvoda (ASFALTNIH MEŠAVINA) sa superiornim karakteristikama u odnosu na postojeće mešavine.

U ovoj fazi jedino za asfalt-betonske mešavine se mogu koristiti fundamentalne karakteristike, kao što su krutost, otpornost na zamor i otpornost na trajnu deformaciju u triaksijalnoj komori. Prikaz razvoja evropskih specifikacija za asfaltne mešavine sa konačnim ciljevima dat je na slici 5..

U okviru Evropskih standarda usvojen je jedinstven način za označavanje asfaltnih mešavina:

MIX D Layer Binder

gde je:

381

Slika 5.- Piramida zahteva u specifikacijama za asfaltne mešavine

MIX – vrsta mešavine (npr. AC za asfalt beton, SMA, itd.)

D – maksimalna nominalna veličina zrna agregata u asfaltnoj mešavini (mm)

Layer – sloj u kolovoznoj konstrukciji

382

Surf – zastor

Bin – vezni sloj

Base – bitumenizirani noseći sloj

Binder – tip veziva (20/30, 40/60, 70/100 itd.).

U ovom pristupu mešavine za noseći i habajući sloj koje se rade u Srbiji imale bi oznaku AC, samo što bi vrsta sloja bila različita. Pored ovih oznaka, moguće je dodati još neke oznake u definiciji mešavine, poput otpornosti na habanje agregata u zastoru i sl.

U tabeli 10 dat je set ispitivanja komponentalnih materijala koje je potrebno sprovesti prilikom početnog ispitivanja tipa, odnosno prilikom projektovanja prethodnog sastava asfaltne mešavine, a u tabelama 11 i 12 date su specifikacije za asfalt-beton i SMA prema EN 13108-20.

Na osnovu ovih specifikacija jasno je da se u uslovima kojima važe u Srbiji u pogledu dozvoljenog osovinskog opterećenja (10 t, iako Zakon o putevima propisuje da se putevi „moraju graditi“ za dozvoljeno osovinsko opterećenje od 11.5 t, koje je propisano u nejavećem broju evropskih zemalja) za ispitivanje otpornosti asfaltnih mešavina na trajnu deformaciju može koristiti samo tzv. mali uredaj, procedura B, pri čemu se ispitivanje mora vršiti na vazduhu, na temperaturi od 45, 50 ili 60 °C (tabela 13). Primena velikog uredaja koji se koristi u Francuskoj i u zemljama u kojima je dozvoljeno osovinsko opterećenje 13 t ne odgovara za uslove koji vladaju u Srbiji.

Na slici 6 prikazan je mali uredaj za ispitivanje otpornosti na trajnu deformaciju – optit točkom.

Tabela 10.- Ispitivanja komponentalnih materijala za proizvodnju asfaltnih mešavina (prema EN 13208-20)

Red red.	Komponen- talni materijal	Oznaka	Metoda ispitivanja	Broj mota.
1	Agregat (EN 13043)	Gromiljeni materijal	EN 1333-1	1 po kg.
2		Gostina	EN 1097-6	1 po kg.
3	Bitumen, tvrdi bitumen i pol- imer-sinteti- čni bitumen (EN 12590, EN 13044 i EN 14029)	Ponosnica ili takta izmjerljivosti	EN 14226 BH i EN 1427	1
4		Velicina (po zadatu bitumen)	EN 12595 ili EN 12596	1
5	Kamenno brašno (EN 13043)	Gromiljeni materijal	EN 933-10	1
6		Gostina	EN 1097-7	1
7	Dodatak	Tip		
8	Gromiljeni stropni asfalt (EN 13106-6)	Gromiljeni materijal	EN 12697-1	1
9		Bezdrživi vezivo	EN 12697-1	1
10	(Oblik, leglirava- nje i točka da odgovara pro- storno dijeljivo. Pri niskim temperaturama potencijalno može doći do zadržavanja veze)	Ponosnica u čekićevanju veziva, ili	EN 12697-3 ili EN 12697-4 ili EN 1426	1
11		Tip elektrološkog veziva	EN 12697-3 ili EN 12697-4 ili EN 1427	1
12		Gostina	EN 12697-5	1

383

384

Tabela 11.- Sumarni pregled osobina i metoda za ispitivanje asfaltnih mešavina po principu asfalt-betona (EN 13108-20)

Red. broj.	Osnovna	Metoda ispitivanja	Broj opita
1	Basčaj vrednost (proplam)	EN 12697-1 BH-39	1 sat vel. pritisak, 0 na luh. valjci.
2	Gomoljotriksajl metar (proplam)	EN 12697-2	1 sat vel. pritisak, 0 na luh. valjci.
3	Stiskajući ispitivač, sklo- bojuti VFB i VMA na maksimalni srednji težijstvo, $V_{m,1} = 7.7\%$ (optički)	EN 12697-5 Primereno zapravljanju mase određenoj pravom EN 12697-4, procedura B, u površinskoj maksimalnoj stanju. Koristi se samo zapravljanja mase pravom EN 12697-5, procedura A, u vodi.	I
4	Stiskajući ispitivač, sklo- bojuti VFB i VMA za za- tevni stiskajući iznos $7\% < V_{m,1} < 10\%$ (optički)		I
5	Stiskajući ispitivač, sklo- bojuti VFB i VMA na maksimalni srednji težijstvo, $V_{m,1} = 7.10\%$ (optički)		I
6	Stiskajući ispitivač u optičko zapravljanju u širokotop- oljaku mališaju (proplam)	EN 12697-31	I
7	Otpornost za vodu (triaksijalni metar, u vodi na površnjaku)	EN 12697-12	I

385

Tabela 11.- Sumarni pregled osobina i metoda za ispitivanje asfaltnih mešavina po principu asfalt-betona (EN 13108-20) (nastavak)

Red. broj.	Osnovna	Metoda ispitivanja	Broj opita
8	Dijagonost za haljenje od simulacione na haljivima (triaksijalni metar)	EN 12697-16, metod A	I
9	Dijagonost za trajnu defor- maciju (triaksijalni metar – potencijal), Za svaki težak prepljavajući na maks. osnovne opterećenje stiskajući BH vrednost od 13 t	EN 12697-22, valid vrednost metod B na vezivima na proplam temperaturi	I
10	Otpornost na trajnu defor- maciju (triaksijalni metar – potencijal), Za svaki težak prepljavajući na maks. osnovne opterećenje stiskajući BH vrednost od 13 t	EN 12697-22, valid vrednost na vezivima na proplam temperaturi	I
11	Otpornost na trajnu deformaciju (triaksijalni metar – potencijal)	EN 12697-34	I
12	Otpornost na trajnu deformaciju (simulator na potencijal)	EN 12697-35 – Triaksijalni cilindrični opt. potisak	I
13	Zanor (basčaj na potencijal)	EN 12697-26	I
14	Zanor (basčaj na potencijal) na projekt kolovozu basčajem na cilindričnom za potencijal opterećenje u 3 satice	EN 12697-24/2004, Annex A	I

386

Tabela 11.- Sumarni pregled osobina i metoda za ispitivanje asfaltnih mešavina po principu asfalt-betona (EN 13108-20) (nastavak)

Red. broj.	Osnovna	Metoda ispitivanja	Broj opita
15	Zanor (basčaj na potencijal) na projekt kolovozu basčajem na cilindričnom za potencijal opterećenje u 4 satice	EN 12697-24/2004, Annex D	I
16	Otpornost na trajnu deformaciju (u vodi na potencijal – mokročvor)	EN 12697-43	I
17	Otpornost na trajnost na potencijal (u vodi na potencijal – mokročvor)	EN 12697-41	I

* Zakrov na asfalt-beton ugrađuju se putovima i svim drugim
mobilnim površinama krovov novosredstava.

** Zakrov na asfalt-beton ugrađuju se na mokročvor.

Pored opita točkom, koji spada u grupu tzv. „simulacionih“ opita, za ispitivanje otpornosti asfaltne mešavine na trajnu deformaciju se može koristiti i triaksijalni opt, pri čemu se na cilindrični uzorak aplicira bočni pritisak koji treba da odgovara pritisku koji deluje na odgovarajući sloj kolovozne konstrukcije u kome je materijal ugrađen. Na uzorak se zatim aplicira ciklično vertikalno opterećenje koje treba da odgovara opterećenju od saobraćaja. Procedure i uslovi ispitivanja otpornosti na trajnu deformaciju u triaksijalnom aparatu su prikazani u tabeli 14.

387

Tabela 12.- Sumarni pregled osobina i metoda za ispitivanje asfaltnih mešavina po principu SMA (EN 13108-20)

Red. broj.	Osnovna	Metoda ispitivanja	Broj opita
1	Basčaj vrednost (proplam)	EN 12697-1 BH-39	I sat vel. pritisak, 0 na luh. valjci.
2	Gomoljotriksajl metar (proplam)	EN 12697-2	I sat vel. pritisak, 0 na luh. valjci.
3	Stiskajući ispitivač, sklo- bojuti VFB i VMA na maksimalni srednji težijstvo, $V_{m,1} = 7.7\%$ (optički)	EN 12697-3 Primereno zapra- zniljaka mase odre- đenoj pravom EN 12697-4, procedura B, u površinskoj maksimalnoj stanju. Koristi se samo zapravljanja mase pravom EN 12697-5, procedura A, u vodi	I
4	Stiskajući ispitivač u mokro- čvoru na kolovozima mobilnim (proplam)	EN 12697-31	I
5	Dijagonost vodivta (vodivo na potencijal)	EN 12697-18	I
6	Otpornost za vodu (mobilni cilindrični metar, u vodi na potencijal)	EN 12697-12	I

388

Tabela 12.- Sumarni pregled osobina i metoda za ispitivanje asfaltnih mešavina po principu SMA (EN 13108-20) (nastavak)

Red. br.	Osobina	Metoda ispitivanja	Broj opita
7	Otpornost na deformaciju od gravitacije na klimatskom (klimatskom, sušnom)	EN 12697-14, metod A	1
8	Otpornost na trajnu deformaciju (klimatskom ujetju – peščar), Za svaki materijal pređevanje na max. dozvoljeno opterećenje jednostavno je veće od 13 t	EN 12697-22, veliki uređaj, sa vrednjem na 200-položajnoj temperaturi	1
9	Otpornost na trajnu deformaciju (klimatskom ujetju – peščar), Za svaki materijal pređevanje na max. dozvoljeno opterećenje jednostavno je veće od 13 t	EN 12697-22, veliki uređaj, sa vrednjem na 200-položajnoj temperaturi	1
11	Otpornost na mali deformativni (u vred. za posledicu (zam - zadržavanje))	EN 12697-43	1
12	Otpornost na teljstvo na veličinu (u vred. za posledicu (zam - zadržavanje))	EN 12697-41	1

* Zakonjci su nešto bolji od opterećenja na putovima i drugim državljima, posebno u povlašćenim komorama izvedenim.

** Zakonjci su nešto bolji od opterećenja max. za zadržavanje.

Iz tabele 14 se može videti da uslovi ispitivanja zavise od vrste materijala, odnosno sloja u kolovoznoj konstrukciji za koji se materijal koristi.

389

Slika 6.- Mali uređaj za ispitivanje otpornosti na trajnu deformaciju – opit točkom

Procedure i uslovi za određivanje krutosti asfaltnih mešavina su prikazani u tabeli 15.

Kao što se može videti iz prethodne tabele, za određivanje krutosti asfaltnih emšavine se može koristiti veliki broj opita koji uključuju ispitivanje gredica opterećenih u 2, 3 ili 4 tačke, prizmatičnog ili trapezoidalnog oblika (za opit u 2 tačke), opit direktnog zatezanja na prizmama ili cilindričnim uzorcima, ili opit indirektnog zatezanja na cilindričnim uzorcima.

Procedure i uslovi za određivanje otpornosti na zamor prema standardu EN 12697-24 su prikazani u tabeli 16. Evropske norme propisuju jedino primenu gredica opte-

390

Tabela 13.- Otpornost na trajnu deformaciju primenom opita točkom

Red. br.	Uredaj	Uredaj	Tip opitovanja	Primenljivo na EN 13108		
				1	4	6
1 D1.2	Mali uređaj, procedura A		45	1000	X	
2 D1.3			60	1000		X
3 D1.4	Mali uređaj, procedura B		45	10000	X	
4 D1.5			50	10000	X	
5 D1.6	Veliki uređaj		60	10000	X	
6 D1.7			60	30000	X	
7 D1.8			60	3000	X	
8 D1.9			60	10000	X	
9 D1.10			60	30000	X	

rećenih u dve ili u 4 tačke. Primena drugih opita, kao što su ispitivanje cilindričnih uzoraka opterećenih na indirektno zatezanje, ili jednoaksijalni tzv. „push-pull“ test, nije predviđena.

Na slici 8 je prikazan uređaj za ispitivanje gredica opterećenih u 4 tačke koji se može koristiti za ispitivanje otpornosti na zamor ili za određivanje krutosti asfaltnih mešavina.

391

Tabela 14.- Procedure i uslovi ispitivanja u triaksijalnom aparuatu

Red. br.	Opis	Temperatura	Temperatura	Temperatura	Temperatura	Temperatura	Temperatura	Temperatura
1	D2.1	15 °C	50 °C	150	300	3 Hz	Polarizacija	
2	D2.2	15 °C	50 °C	150	300	10 Hz	Blok	
3	D2.3	15 °C	40 °C	50	200	3 Hz	Polarizacija	
4	D2.4	15 °C	40 °C	50	200	10 Hz	Blok	

Tabela 15.- Procedure i uslovi za ispitivanje krutosti asfaltnih mešavina

Red. br.	Opis	Tip opterećenja – Tip uzorka	Temperatura	Uzimavanje ili traženje opterećenja
1	D3.1	ZPB-TB	15 °C	10 Hz
2	D3.2	ZPB-PB	15 °C	10 Hz
3	D3.3	ZPB-PB	15 °C	10 Hz
4	D3.4	4PB-PB	20 °C	8 Hz
5	D3.5	DTC-CY	15 °C	10 Hz
6	D3.6	DT-CY ili DT-PB	15 °C	0.02 s
7	D3.7	IT-CY	20 °C	124 μs

392

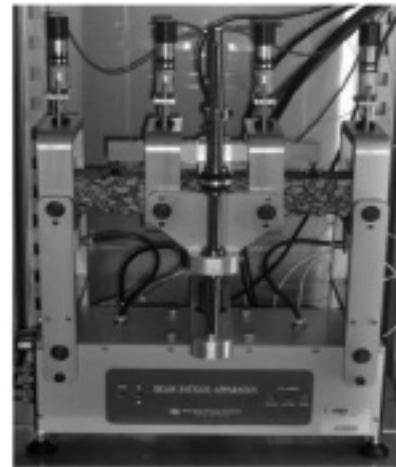

Slika 7.- Triaksijalni aparat sa čelijom za ispitivanje uzoraka

U Francuskom uputstvu za projektovanje asfaltnih mešavina su na vrlo ilustrativan način prikazani različiti nivoi projektovanja u funkciji od karakteristika asfaltnih mešavina (*slika 9.*).

Tabela 16.- Procedure i uslovi za ispitivanje otpornosti na zamor

Red.	Oznaka	Aparat/Tip opterećenja - tip mernih	Temperatura	Frekvencija ili trajanje opterećenja
1	D4.1	A/2PB-TR	10 °C	25 Hz
2	D4.2	A/2PB-PB	15 °C	30 Hz
3	D4.3	D4PB-PB	20 °C	30 Hz

Slika 8.- Uređaj za ispitivanje gredica opterećenih u 4 tačke

U drugim nacionalnim standardima (Slovenija, Austrija, Velika Britanija) kojima je raspolagao autor ovog rada, definisane su specifikacije samo do drugog nivoa. U pojedinim evropskim zemljama nisu definisani kriterijumi za funkcionalne karakteristike, ali je propisano njihovo ispitivanje kako bi se u dogledno vreme prikuilo dovoljno podataka o asfaltnim mešavinama koje se primenjuju u lokalnom okruženju i na osnovu njih definisali kriterijumi.

Slika 9.- Struktura specifikacija za asfalt-beton po Francuskim normama (6)

3. ZAKLJUČAK

Postupak projektovanja i kontrole kvaliteta asfaltnih mešavina i komponentalnih materijala je značajno pro-

menjen u evropskim zemljama u poslednjih nekoliko godina sa usvajanjem harmonizovanih evropskih normi. Težište u kontroli kvaliteta se pomera sa specifikovanja empirijskih karakteristika materijala na zadovoljenje funkcionalnih parametara u fazi eksplatacije. Proizvođači materijala i izvođači će u novom sistemu imati mnogo veću odgovornost za uspešan završetak projekata koja se neće završiti sa samom ugradnjom materijala i istekom garantnog perioda, već će obuhvatiti i fazu ekspalacije.

Postojeći nacionalni standardi koji definišu metode ispitivanja asfaltnih mešavina i komponentalnih materijala i odgovarajuće tehničke uslove su doneti u periodu od 1960. do 1990. godine, što znači da su stari više od 20 godina. Tokom poslednjih nekoliko godina usvojeno je nekoliko evropskih normi koje definišu metode ispitivanja i tehničke uslove za aggregate koji se primenjuju u asfaltnim mešavinama. Međutim, stare norme koje su definisale iste ili slične metode ispitivanja agregata nisu povučene, a norme koje definišu tehničke uslove za asfaltne mešavine i aggregate koji se koriste za njihovu proizvodnju nisu modifikovane, tako da trenutno nemamo konsistentan sistem normi u ovoj oblasti. To stvara konfuziju i kod proizvođača građevinskog materijala, ali i kod izvođača i projektanata.

S obzirom na zastarelost većine naših normi, kao i na fleksibilnost novih evropskih normi koje omogućavaju da se kroz sistem nacionalnih aneksa evropskim standardima definišu kriterijumi za pojedine karakteristi-

koji su pogodni za određene države i lokalno raspoložive materijale, jedini realan način da se stanje tehničke regulative u ovoj oblasti unapredi jeste da se usvoje evropske norme i definisu odgovarajući nacionalni aneksi.

Međutim to se ne može raditi stihjski, već se moraju sagledati mogućnosti privrede – proizvodača građevinskog materijala i izvodača, kao i akreditovanih laboratorijskih pogotovo u onim delovima gde se zahteva suštinska promena u pogledu karakteristika materijala i metoda ispitivanja i omogućiti određeni prelazni period kako bi se dalo vremena ovim subjektima za usklađivanje sa novim normama.

4. LITERATURA

- [1] *Council Directive on the approximation of laws, regulations and administrative provisions of the Member States relating to construction products 89/106/EEC (OJ L 40, 11.2.1989, p. 12)*
- [2] *Mandate M124 to CEN/CENELEC concerning the execution of standardization work for harmonized standards on ROAD CONSTRUCTION PRODUCTS*, Evropska komisija, 1998. p.21
- [3] *Mandate M125 to CEN/CENELEC concerning the execution of standardization work for harmonized standards on AGGREGATES*, Evropska komisija, 1998. p.17
- [4] CEN/TR 15352:2006 *Bitumen and bituminous binders – Development of performance-related specifications: status report 2005*
- [5] *BitVal – Analysis of Available Data for Validation of Bitumen Tests*, Report on Phase 1 of the BitVal project, FEHRL
- [6] DELORME J.L., ROSE C.D.L., WENDLING L. *LCP Bituminous Mixture Design Guide*, LCPC, Paris, 2007. p.198

397

398

dr Branislav Bajat, dipl. geod inž., docent¹
Mileva Samardžić, dipl. geod inž.¹
Zoran Nedeljković, dipl. geod inž.¹

**DIGITALNI MODELI TERENA KAO
PODLOGE ZA PROJEKTOVANJE
U GRAĐEVINARSTVU**
 0352-2733,42 (2009),,p. 399-453 UDK: 551.4 : 528.94] : 624
 PREGLEDNI NAUČNI ČLANAK

Rezime

Koncept i tehnologija izrade digitalnih modela terena (DTM) poslednjih godina sve više zaokuplja pažnju mnogobrojnih korisnika ovakve vrste prostornih podataka. Osim što je načinjen veliki pomak u pojavi novih tehnologija za prikupljanje podataka na terenu koje su omogućile dobijanje visoko kvalitetnih baza podataka o reljefu, formirano je i tržište na kojem se nudi široka lepeza ovakvih proizvoda. Ovakve baze podataka zahtevaju i razvoj metoda i postupaka koji će omogućiti ocenu njihovog kvaliteta.

U radu je dat osvrt na savremene tehnologije prikupljanja podataka za potrebe izrade DTM-a, kao i mogu-

ćnosti korišćenja ovakvih proizvoda s aspekta njihovog kvaliteta, i s posebnim osvrtom na primenu DMT-a u građevinarstvu.

Ključne reči: digitalni modeli terena, tačnost, građevinarstvo, geografski informacioni sistemi.

DIGITAL TERRAIN MODELS AS TOPOGRAPHIC LAYOUTS FOR CIVIL ENGINEERING DESIGN

Abstract

The concept and the production of Digital Terrain Models (DTM) has drawn a lot of attention of spatial data users. In addition to numerous improvements that were made in data collection technologies, big market with wide diapason of DTMs products was established. For this reason, it is necessary to develop methods and procedures that would enable quality assessment of these data bases.

In this paper the review of contemporary spatial data acquisition technologies for DTM production is given, as well as the possibilities of usage of DTM, especially in civil engineering applications.

Key words: digital terrain models, accuracy, civil engineering, geographic information systems.

¹ Institut za Geodeziju i Geoinformatiku, Građevinski fakultet Univerziteta u Beogradu
 Rad primljen septembra 2009.